

Nr 307

Av herr **Svenungsson m. fl.**, om anslag för chartring av svenskt tonnage för spannmålstransporter till Indien.

(Lika lydande med motion nr 381 i Andra kammaren)

Ett beklagligt faktum för folkförsörjningen i världen är att överproduktion av spannmål inte kommer u-länderna till del. Skälen till detta förhållande är inte entydiga. Ett av dessa är att inte tillräckliga resurser givits transportererna av spannmål.

De bidrag som för närvarande går till transporter handhas av det av FN och FAO gemensamt administrerade Internationella livsmedelsprogrammet (World Food Program-WFP).

Sverige är en av de relativt sett största bidragsgivarna med ett anslag för budgetåret 1967/68 av 3 miljoner dollar (15 660 000 kronor). Av detta belopp kommer endast en mindre del transportererna till godo (statsverkspropositionen år 1967: bilaga 9: finansdepartementet s. 74 f).

Ett land som snart kommer att befinna sig i en akut livsmedelsbrist är Indien. Därför är det ytterst angeläget att så snart som möjligt ge detta land hjälp till transport av spannmål från de förekommande överskottsområdena, främst USA.

För finansiering av dessa transporter borde 5 miljoner kronor ytterligare tillföras Internationella livsmedelsfonden — WFP. Detta belopp torde kunna tagas från det för budgetåret 1967/68 anvisade anslaget på 125 000 000 kronor till Bilateralt finansiellt utvecklingsbistånd, eftersom undersökningar av ett flertal projekt säges pågå.

Med stöd av vad som ovan anförts hemställles,

att riksdagen måtte bevilja ytterligare 5 miljoner kronor till det Internationella livsmedelsprogrammet för chartring av svenskt tonnage för spannmålstransporter till Indien.

Stockholm den 25 januari 1967

Arne Svenungsson (h)

Arvid Enarsson (h)

N. Yngve Nilsson (h)

Gunnar Hübinette (h)